

Nr 119.

Av herr **Rosén**, om anslag till anläggning av en håll- och lastplats vid London mellan Hörnsjö och Vännäs järnvägsstationer.

Vid 1922 års riksdag väcktes av mig en motion (I: 64) om anslag för anläggning av håll- och lastplats vid London mellan Hörnsjö och Vännäs järnvägsstationer för en beräknad kostnad av 85,000 kronor. Motionen avstyrktes emellertid av statsutskottet. Som motiv för sin ståndpunkt åberopade statsutskottet vad järnvägsstyrelsen anfört, nämligen att styrelsen icke funne anledning att under dåvarande brydsamma ekonomiska förhållanden och svaga järnvägstrafik frångå sin ståndpunkt, att med anordnande av ifrågavarande anläggning borde tills vidare kunna anstå. Järnvägsstyrelsen hade långt tidigare i en utarbetad tioårsplan upptagit mötesplats vid London såsom erforderlig, och år 1919 gjorde styrelsen framställning om anslag å 119,000 kronor för ändamålet. Av statsfinansiella skäl ansåg sig emellertid departementschefen icke böra äska det begärda anslaget av 1920 års riksdag. Sedermera har järnvägsstyrelsen vid ett par tillfällen uttalat, att behovet av ifrågavarande anläggning alltjämt kvarstode, ehuru styrelsen icke ansett sig böra begära något anslag för anläggningens utförande.

Mot statsutskottets avstyrkande förslag avgavs reservation av fem av utskottets ledamöter. Båda kamrarna biföllo emellertid utskottets hemställan.

De skäl, som förut anförts för anordnande av håll- och lastplats vid London, förefinnas fortfarande. Till min motion vid 1922 års riksdag finnes fogad som bilaga en av 150 män, bosatta i byarna närmast London, undertecknad framställning till järnvägsstyrelsen om inrättande av fullständig person- och godstrafik vid London. I nämnda skrivelse anföres bl. a., att det från vissa järnvägsmyndigheters sida framställda kravet, att intressenterna först skulle bygga väg till stationen, vore så nära sitt förverkligande, att vägbyggnaden snart komme att igångsättas. Ifrågavarande väg till London är för länge sedan fullbordad, men den utlovade stationen därstädes har det oaktat icke kommit till stånd.

Ett 30-tal byar med sammanlagt 1,300 personer skulle få sin trafik vid London, om håll- och lastplats inrättades därstädes. För närvarande finnes ingen bebyggelse invid banan vid London, där ett mötesspår förut anlagts, men om ordnad trafik kommer till stånd, lär det icke dröja länge, förrän ett nytt samhälle vuxit upp. Så har skett vid Tväråbäck, Kusfors och andra platser i Västerbottens län, sedan befolkningen i nämnda orter efter upprepade framställningar äntligen erhållit station och därmed beretts möjlighet att begagna sig av järnvägen. Trafiken vid sistnämnda nyare stationer är numera av rätt stor

omfattning och tillför järnvägen icke oväsentliga inkomster, som till större delen uteblivit, om stationer icke inrättats. Trafikinkomsterna komma givetvis att ökas och driftresultatet kan endast förbättras, om stationer inrättas där verkligt behov av sådana föreligger. Att så är fallet beträffande här ifrågasvarande plats är uppenbart för var och en med förhållandena förtrogen person.

Med de minskade anspråk i avseende å byggnader och andra anordningar samt personal, som numera — glädjande nog — uppställas från järnvägsstyrelsens sida beträffande mindre stationer, torde en anläggning av här ifrågasvarande slag kunna utföras för en kostnad icke överstigande 50,000 kronor.

Då förhållandena äro sådana, att behovet av ordnad trafik vid London erkänts av järnvägsstyrelsen för mer än tio år sedan, att befolkningen blivit lovad station så snart väg till banan blivit anlagd, att ifrågasvarande väg för länge sedan är fullbordad och att trafikmöjligheternas ordande kommer att väsentligt främja odling, industri och bebyggelse samt öka järnvägstrafiken, vågar jag vördsamt hemställa,

att riksdagen måtte för budgetåret 1926—1927 bevilja ett anslag å 50,000 kronor för anläggning av håll- och lastplats vid London mellan Hörnsjö och Vännäs stationer.

Stockholm den 22 januari 1926.

Gustav Rosén.